

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 651. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm24883.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg veed det jo nok, og vil ikke fortie det, at vor forrige Krigsminister, hvis Ord ogsaa herinde for mange har været et "Evangelium", vil sige "Snak" til alt hvad jeg kan fremføre om en staaende Hær, dens Unødvendighed og Unytte for Danmark, og om Utaaleligheden her af Trældommen derunder, som man har givet Navn af "Værnepligt" med tilsvarende Tugt og "Disciplin"; men jeg veed ogsaa og maa med Flid gjøre den Danske Rigsforsamling opmærksom paa, at var end det kongevalgte Medlems Ord hvad man, blot med Hensyn paa Troværdigheden, kalder "et *Evangelium*", saa er det dog ingenlunde et *trøsteligt* Evangelium eller "glædeligt Budskab" for Danmark og det Danske Folk; thi han har jo ikke blot fortalt os, at Frivilligheden er snarere til Skade end til Gavn for den nødvendige Afretning, og at vor Hær endnu er langt fra at være *noksom* afrettet, men at om man end samlede hele det Danske vaabenføre Mandskab, var det dog latterligt at ville dermed trodse Tydsklands Overmagt. Da nemlig Tydskerne bestandig blive ved at være vore Naboer, med mindre vi selv blive Tydskere, og da det vist Aar for Aar vil blive et fastere Forsæt hos Tydskerne at gjøre Dansk til Tydsk og Danmark til en Deel af deres store tydske Fæderneland, saa kan intet være urimeligere for os, end at indrette vort Forsvarsvæsen efter *den* Krigsmands Raad, som selv erklærer det for aldeles utilstrækkeligt til Rigets Værn mod sin nærmeste, farligste og arrigste Fiende. Var vi nemlig enige med ham i, at alle de Forsvarsmidler, vi kunde tilveiebringe, maatte findes utilstrækkelige, da maatte vi jo, som fornuftige Folk, enten itide underkaste os den Tydske Overmagt, eller i Forening med Sverrig stræbe at fordoble vore Modstandskræfter; men er vi uenige med den i Dansk Forstand *fortvivlede* Krigsminister, og troer, at Danmark ved Hielp af den stærke Fædernelandskiærlighed og af den løvemodige Frivillighed, baade hos Danskerne og deres Nordiske Grander, kan forsvare sig mod den *saakaldte* Tydske Overmagt, da kan vi umuelig tage ham til Raadgiver, som *spotter* Frivilligheden og seer kun i den brændende Fædernelandskiærlighed enten et latterligt Sværmeri eller en beklagelig Svaghed.